

Æresmedlem – Lasse Olesen

Jeg startede så småt med at cykle på racer i 1995/96. Indtil da havde jeg cyklet lidt frem og tilbage på arbejde, 17 km hver vej. Der blev etableret en lille lokal cykelklub, hvor vi mødtes nogle stykker og cyklede lidt, men det blev aldrig til det helt store for mig i dette regi.

Så det allerførste cykelløb, jeg deltog i, var Telemarken Tour i 1997 sammen med Mogens Klitgaard, MK. I løbet af kort tid kørte vi også Nordjylland Rundt, Sjælland Rundt, Vättern Rundt og Fyn Rundt.

Vi fandt ud af, at disse lange løb lige var noget for os, og da MK havde hørt om Paris-Brest-Paris, foreslog han, at vi skulle prøve at se, hvad det gik ud på. Så i 1999 stillede vi til start i Støvring, hvor vi under kyndig vejledning af Ib Bove og Klaus K. Christiansen kørte vores første løb i ARD-regi. Det blev til både 200, 300 og 400 km for mit vedkommende, men så satte en skade stop for deltagelse i 600 km turen, og dermed blev det ikke til deltagelse i PBP denne gang. Men jeg hørte alt om turen gennem MK på vores mange træningsture, så jeg følte, at jeg næsten havde deltaget. Jeg har efterfølgende gennemført PBP i 2003 og 2007.

Det er blevet til mange spændende løb i udlandet. Selvfølgelig La Marmotte og Les Trois Ballons, men jeg har særligt fået interesse for etapeløb og bl.a. deltaget i Coast to Coast i både Frankrig og Italien, Madrid-Lissabon, et fransk arrangeret løb, og to gange, i 2008 og 2016, deltaget i et tre ugers etapeløb, Le Tour de France for motionister (Le Tour) i Frankrig.

Det har været en stor fordel for mig, at Lene også fik interesse for både at løbe og cykle, så vi har sammen cyklet mange kilometer både i Danmark og udlandet. Det er blevet til både Århus-København, Vättern Rundt, Le Tour og en del 200 km-brevetløb, ligesom vi har deltaget en hel del gange i Semaine Federale, den franske cykeluge. De sidste mange år har cyklerne været faste deltagere på alle vores ferier.

Jeg har haft rigtig mange gode oplevelser på cyklen igennem mere end 20 år. Såvel ture igennem den flade Vildmose som i de høje bjerge i Alperne kan være store oplevelser. Man ser, hører, dufter og mærker naturen på en helt anden måde på cykel, end i bil. Og med de hastigheder jeg normalt kører med, så er der virkelig tid til at opleve og føle natur og landskab 😊 Det største øjeblik er ofte, når man kører over "målstregen" efter et længere løb og får følelsen af, at man igen har overvundet vind og vejr, op- og nedkørsler, op- og nedture, som man gennemlever på de lange distancer, og smerterne både her og der på kroppen, som minder en om, at man lever.

De første år kørte jeg rigtig meget med MK og har haft mange gode oplevelser sammen med ham. Siden er Lene også blevet en trofast deltager på mange ture. Særlig de tre uger i Frankrig, hvor vi kørte godt 3200 km, var en fantastisk oplevelse. Det sociale aspekt under og efter et løb er meget vigtigt. Her mindes jeg bl.a. Århus-København, hvor Lene og jeg kørte en del af turen sammen med Lars Bommersholdt og Leif Bagger. Vi kom sammen til mål, og bagefter var der hygge, hvor ikke mindst LaBom måtte lægge ryg til lidt mobning for sin start med nedslidt dæk og punktering efter 200 m 😊

Jeg hader at cykle i regnvejr, hvorfor særlig PBP 2007 er et løb, jeg altid vil huske. Dog var der i 2016 på femtedagen i Le Tour, hvor Helge Wind og jeg diskuterede, om ikke denne dag var endnu værre end hele PBP 2007. Vi skulle køre ca. 180 km med 2900 højdemeter. Allerede kort tid efter starten, begyndte det at regne, og det fortsatte hele dagen igennem. Vi kom fra 300 m højde og skulle op over Col de Bleine, 1440 m, og ned igen til 900 m. Det var ikke kun vådt, men også iskoldt.

Siden Ib Bovè stoppede som arrangør i 2005, har jeg arrangeret de nordjyske brevetløb. Arrangørjobbet har gjort, at jeg i de perioder, hvor jeg ikke selv har kunnet cykle så meget, stadig har haft kontakt med de

"gamle" cykelvenner. Herudover har jeg også været med til at arrangere turene Haderslev-Paris, 1000 km i 2014 og træningsløbet P-B-P, 1200 km i 2018, og kørt følgebil i 2013 i Super Brevet Scandinavia.

Da pensionisttilværelsen så småt begynder at nærme sig, ser jeg frem til at kunne bruge endnu mere tid på cyklen fremover.

Og så glæder jeg mig over at have truffet så mange spændende mennesker og fået så mange venskaber og bekendtskaber igennem de mange år, så næsten uanset hvor og hvornår jeg deltager i cykelarrangementer, møder jeg folk, jeg kender, og får genopfrisket gamle minder og udvekslet nye erfaringer.